

१८४ ऐतरेयब्राह्मणे सप्तमपंचिका १८, १९.

देवराताय तस्थिरे धृत्यै श्रैष्ठ्याय गाथिनाः. अधीयत देवरातो रिक्थ-
योरुभयो ऋषिः; जन्तूनां चाधिपत्ये दैवे वेदे च गाथिनां. तदेतत्पर ऋक्
शतगाथं शौनःशेषमाख्यानं तत्थोता राज्ञे ऽभिषिक्तायाचष्टे हिरण्य-
कशिपावासीन आचष्टे. हिरण्यकशिपावासीनः प्रतिगृणाति. यशो वै
हिरण्यं यशसैवैनं तत्समर्धयत्योमित्युचः प्रतिगर एवं तथेति गाथा-
या ओमिति वै दैवं तथेति मानुषं. दैवेन चैवैनं तन्मानुषेण च पापा-
देनसः प्रमुंचति. तस्माद्यो राजा विजिती स्यादप्ययजमान आख्यापये-
तैवैतच्छौनःशेषमाख्यानं न हास्मिन्नल्पं च नैनः परिशिष्यते. सहस्र-
माख्यात्रे दद्याच्छतं प्रतिगरित्र एते चैवासने श्वेतश्वाश्चतरी-
रथो होतुः. पुत्रकामा हाप्याख्यापयेरं लभन्ते ह पुत्रान् लभन्ते ह
पुत्रान् ॥ १८ ॥ इत्यैतरेयब्राह्मणे सप्तमपंचिकायां तृतीयो
ऽध्यायः ॥ ३ ॥

प्रजापति र्यज्ञमसृजत यज्ञं सृष्टमनु ब्रम्हक्षत्रे असृज्येतां.
ब्रम्हक्षत्रे अनु द्वय्यः प्रजा असृज्यन्त हुतादश्चाहुतादश्च. ब्रम्हैवानु
हुतादः क्षत्रमन्वहुताद एता वै प्रजा हुतादो यद् ब्राम्हणा. अथैता अहु-
तादो यद्राजन्यो वैश्यः शूद्रस्ताभ्यो यज्ञ उदक्रामत्तं ब्रम्हक्षत्रे अन्वै-
तां यान्येव ब्रम्हण आयुधानि तै ब्रह्मान्वैद्यानि क्षत्रस्य तं
क्षत्रमेतानि वै ब्रह्मण आयुधानि. यद्यज्ञायुधान्यथैतानि क्षत्रस्यायुधानि.
यदश्वरथः कवच इषुधन्व तं क्षत्रमनन्वाप्य न्यन्वर्त्ततायुधेभ्यो
ह स्मास्य विजमानः पराङ्मुखैत्यथैनं ब्रह्मान्वैत्तमाप्नोत्तमाप्त्वा
परस्तान्निरुध्यातिष्ठत्स आप्तः परस्तान्निरुध्वस्तिष्ठं ज्ञात्वा
स्वान्यायुधानि ब्रह्मोपावर्त्तत. तस्मात्धाप्येतर्हि यज्ञो ब्रह्मण्येव
ब्राह्मणेषु प्रतिष्ठितो ऽयैनक्षत्रमन्वागच्छत्तदब्रवीदुप मा ऽस्मिन् यज्ञे
व्हयस्वेति तत्तथेत्यब्रवीत्तद्वै निधाय स्वान्यायुधानि ब्रम्हण